

122
פרוטוקול מס' 1
מיישבם ועדה ההורז והבכורה
בינוי ד', ב' בניון מכב"ה - 29.5.1968, בשעה 00:00

ב כ ח ר :

חברי הוועדה
ד. חפטן י. גורן
ג. ארגז
ג. אלטובי
ג. גולדין
ג. הרבי^ו
ג. חזן
ג. פערוי
ג. פחמן
ג. סדרלין
ג. פרום
ג. אדרום
ג. צדר
ג. דימיט
ג. רפאל

כ ע ד ר ו :

חברי הוועדה
א. בן-אליעזר
ג. ברקח
ח. לנדרוד
ג. פרידוד
מ. גמיר

סוד-
שר תחוץ א. אבן
השגריר רב-אלוף י. רבינוב
שר ס. ביחס - מושרד תחוץ

סוד- סן

סוד- חלנברג

1. דיווח של השגריר י. רבינוב
2. דיוון בעקבות דיווח סופר שר תחוץ בישיבה קודמתה.

הידיער ד. חתנו
andi פותח את היישוב.andi מקדם בברכה את
השגריר רכ-אלוף רב-י'ן. התפקידים מבקשים לאטואו
סקל על השטיך וצזיזוך נארזות-הברית.

1. דיווח של השגריר י'זק'ל רבינו. שגריר ישראל בארצות-הברית

הידיער ז. דבון

andi סג'יה מהם ממעין נס חביבי הזרעיה, זו עדותה
של ארץ-הברית ביחס לנושא המזרח-התיכון. אבל,
לדעתי, חובה עלי לחקדיהם כמה מלוד רעם למצב הכללי בארץ-הברית, כי נדמה לי שבלי
זה קשיה יהיה לבחין נסן את הנסיבות לביטחון של ארץ-הברית למזרח-התיכון. אבל
בדרכני להוטף מתחייבות; שאג'י מדבר על הביטחון, חמי זה כי שאנדי סביר איזה, כפי
שנזכר לעד. אבל כפי שatoms יוזעיהם, מדיניותו איזגנה דבר סתום, אלא דבר דינמי. לבן,
כל מה שאג'י אומר הוא נכון להיום, ובמקרה שאפ'ר לקבל כעוגנה מה שנזכר לעד.

andi מוכחה לווער, כי בחיוותי כאן לא הערכתי את
מלוא הסעירות של המencer, המזכיר בווער את ארץ-הברית, סכיב הנושא שssp' וויטנאמ'
על-ידי עמו החווים בארץ-הברית, והנוכחות בארץ-הברית, ולא זמן קצ'ר, כי

שאנדי נסא שס', בפרק-הכל שלושת חזרושים, גיתן לחתיין גן.

יחר על כן, התהעשותו אשר תחרשו בשלושת
הזרושים האתרכניים היו צירוף, אבל אול'ם גם מקרין, אל דבריהם
אשר קדר ותחרשו בקשר תקופת איזה יוחר משלוות החזרושים האתרכניים. המלחמה
בזריזתנאמ' המכנה לחתיין או כל חטא דסמל כל חטא. כל מה שרע חולמים במלחמות
בזריזתנאמ'. אכן דוגמתה: יש בעיה כושית. היא קיימת עשוות, אם לא סאות שג'י.
אבל בשתיו המהומות, או כאשר החדריפה הצעירה הבושית, איזרדים שהמלחמות בזריזתנאמ'
בורחת לפך. למה? - המלחמה בזריזתנאמ' לזכות כהן - 30 מליאן דלהן גראן דשיין,
ועליה המלחמה בשנה. כאשר אתה צא, איזרדים ושואל: הרי לנו שלוש - איזרדים שג'י
המלחמות עדרין לא היהת בחיק'ן צוד, ומיין עפדו לך האטראקטיים עם הביעיה הבושית,
איין ניתנתה אשובה מתקבלת על הדעת. המלחמה בזריזתנאמ' היא צירוף של עזבה
רפכ'יזה.

מה הם המשבדים אשר פוקדים את ארץ-הברית? -
איין זאת אומר שארץ-הברית נומלה מחר בגלו, ויתכן שביבורי "משבר" הוא קה
חריף.

המלחמות בזריזתנאמ' הביאה לפיצול בעם האטראקטי,
בדעת הקחל, בזיבוריות, יוחר מאיזה שחייא מלחמותיהם זוכרים אורחת, או ליחר
בצחון איזרדים, מכך מלחמות העולים השנויות. חולמים בה או משבר האטן, שיבן עמו ובין
המיישל; חולמים בה או הביעיה הבושית; חולמים בה או מלחמות בזריזתנאמ' חולמים בטל
המלחמות, במייה סובייט, של תדולר. יתר על כן, המלחמות בזריזתנאמ' מסמשה דרבונת
קלאסייה בזריזתנאמ' האטראקטיבית או'ן בחוץ'ה סוכסוך מקומי טביעת להסתבכויות בחיק'ן בדול.
מלחמות בזריזתנאמ', צנ'יז'ן'על'ל המלחמות שארץ-הברית הבויה, היא מלחמה לא מוכרצת
בזריזתנאמ' המקובל בארץ-הברית. הקרים לא אישר את המלחמות בזריזתנאמ'.
אם כן, אחרי' חקלת ספץ טונקין או'ן ההפצאות, אבל היה כאן "טריק", כדי
להווראות על המפה.

לענין זהה יש המשכה על מודיעיניות המישל, ועוד
יוחר על דעת האטראקט. בווער אין בארצות-הברית דבר פטור מיטול
זרמת מודיעיניה שלוליה, ולוד גם לתדרי', בסבבם הטעכניות בכאיה. אטראקט חושפת בווער
במושביהם דמסייביים סוחלים אין לא לאבד עסדור יוחר מאיז' להחדיח סכנת
סובייט.

נימ'ך לדוגמתה אם המזרח התיכון.andi סביר שהמלח
לקראת השיחות כפריז - ופהandi חשב שלא כוילנו מביחיגים את מלוא הסעירות מה קרה
באטראקט - אטראקט הלאה לדון על גזרל דרום ווייטנאם עם צפון ווייטנאם, מהה דיקטט
של צפון ווייטנאם, שדרום ווייטנאם לא משוחף בשיחות, ואטראקט דבלה את זה. לדרום
ווייטנאם ולודז'יטקונג יש או'ר סטטוס במקרה זה. השיחות מוגבלות בין ארץ-
הברית ואפ'ן רידיטנאמ'.

עורך 6 עזריאלי כהן 5 סטודיו 20

השגריר י. דבינז

השגריר י. דבידר: אמי' חרבן, שבאשר נקבעו לשיחות, יגידו קחו מכך
בדעת האזרחים, כמיוחד הינה שמי' שנע בתידור, עביה אורלי - אולץ זה מוקדם
לומר - ללחץ על המושל לקבע חנאי פיזיוס. יתר על כן, אפרידקה מתחם צעה בסוף
רבעמוך לתידורם עז ברית-המוציאות. זה תוך אשר מכוון ביחס לא חנאי, אם כי
יבול לחירות סימני שישען צי' עד סנקטי, ומידחן לא יסען כן. הדומות מפסד
את הנקרת המטיכולוגיה בראון יוזאן מן הכלל. הוא עודם מחדלים שמי' להם שום
סמכות זיוורית, באזרחים האזרחים האזרחים, חל-רווח שיש סיבורי. הוא עשוי אם הרכס
הקובע כלול; מוגן על מתייחס קורי עירובין ישירים בדין ארצות-הברית זדריה-
הסודאות; וגם המהלך של חבר לויין או מלחת מזרדי דתית לאזרחות-הברית הווילק
מסמלול של דיבור דעת הקהל ויצירת דמות זו דימוי שפוא לתיידר עז ברייה-
הסודאות.

ש עד כהם דבריהם שזריך לחייבם במשפטם. אין סוף פלעוגותה של גביה זריך בזרורה לדמיון ומפניו את חזרה על המשפט העצמאי
עם הטעינה שלא יוציא מושגנותה בבחירות - בין מושגים לו ובין שמיים
לו - יצרת חרבשה של עצמן אצל אלה אשר מתחזק מודג'יזה בזריזותם. כביחרתו
זמן גביה, סבל גביה ממעשיות, שוחרר מלחץ הקול היהודי. כלמל, המיטל
באדירות-הברית הוו, בריא ובריאות, הצעיר. יש לו גם שנות מורייה, אבל הוא
מכוס אחות בעדינות, ובאחדות הדר אודה פה, כשתחרור היה בז נושא הדגל
לטלהם גוד מלחת בזריזותם. אבל אני מציין שגעוד את הנקודת הזאת. כיון
זאת שגיה ארצות-הברית לא ימזרך בבחירות. מודראלית, הרי הקול תימזרך לבני
פחוות לרוח.

הידיית צוותה עוז נקורדה זשייה שמזכיר יושב מטה
טוהר, כדי לקבל מהתמן מתקבב יוזב ויזטור לבחיירות, השליטה שלו באדריכל ניסטרדאי
ברוחת במדיה סובייטית, האומני-טיסטרדייה, המצדד האסלאמי, אשר חושבים במושגים
לטוריים ארורים, מעבר לבחירות, הרשכיות הנשוא הזה ספידי בלאו חבי' את חוקידתו. יא
תאריך.

כיוון חישוב הפללי. כלוּמֶר, האזרחות בארכזות-תבריז
של הסוכנות של ארכזות-תבריז, בסוגב עוד המודל של זייפנאמ, מושגה כיitz אפשר
לסתור בצעיר לזרן.

המישל - הפטירית דפרטנש - דעת האיבור, איננו
אמנייניט בדיבור עם הזרביזט. סרביה האיטית כפטירית דפרטנש איננו אמייניט
בdziורי היידרואט עם בריח-חומראות. כי שודש נא חם בעידן אידי לאבון,
כארד לדברים יש השכלה מוגילה לנבי המישל הזכריה, כתובاته בכר עתניא פאוורדי
פודמליה למחות, מהירל היזורי. אין סוף שום חשוקלים של מלגה חרומים, אבל
וזאי שפטוטיבזיה האיטית משקה משקה.

עליה להציגו, כי באנדריקום, לפחות כמו באנדריקום-ישראל, יש דעות רבota. יש הרים

היבן אונגן עופדיין. והעדרתנו חיין. ואנדי פלדט בוטשטיין אל כהנויים לפני שגועתי מושם כפבשתי עם מקלוי רעם אנדזרון, שנדדו מארצאות ערב. הדיחי גם בפבייה עם דודוסוב וצאנל. אני ביחסתי אל הפבייה הצעירה ביפוי אקי עומד לפני נפיעה. דוחתי לעזה פאץ' כדי לדעת היבן אונגן עופדיין.

הערבה, שארוזות-הבריה דרוויז בירדן חזרה ושלמה, אבל מעל לכל שערוזינה ארזות-
הבריה בתפדר אלוט. הרי שערוזינה בסילוק המכיחס מושם שהיא הביעה למסדרון -
וכאן אין אזי פדר בפוזניאן של העזה - ותאנשיס באה אומרים: כחונאה מהכחים/
פאניזור, בספט של 13 - 15 שנות אהדיה, סמג'ד שערוזינה דק ברית-המאזעאות. וכך
האזור של צו כמציה-התקיכון הורא התפזרדים עם ברית-המאזעאות. כדי לפלק את הדיקע אשר
נזור אהסיבוי הפטג בירוחם לבריית-המאזעאות, אידין להביא לפילוק המכיחסות או

לטבנאה נידברת בה.

הבדיעת היא אכן מכך למדים מה הטענה של ג'וזף. אין מוגנים מהמודדיות.

השגריר י. רביין

איינני מציע שמייחרו ימעה כיחס לרגビיטרום לעצין חוטיין וירידן. הם רואים אינטראם היוג'י על ארציה-הברית בקיומו של חוסיין. כל זאת שחשויין קיימם, ואפיילו כברות, הם אווררים, לא סרייך פנוי חזרה.

יש צורך להביע, שכאשר האMRIקאים מעתלים על מזרחה-הHIGHWAY הם ממכבים עליון זי-ז-א-ו' בDIRIT-המוציאות. הם אווררים חוסיין - ישבו. אך, ביבג'ים, מוכשל הטרוב ביז'ר מפנוי חדרה סובייטית. הם רואים את הדברים בבחינת דומינו - אחד צדל - צדלים אחים. אם ישבל חוטיין, הם אווררים, נטהח חוכר בפנוי חזית סובייטית; זאת אלן לדבר על סימפתיה. אין טעם שליחן, בדעת חוק האMRIקאי, יש סימפתיה. כי שפעלים מזה - מעהם טערינה. אבל אני לא מדבר על סימפתיה, אלא על האMRIטרם. יש אMRIטרם, ויש סימפתיה. לבן, כל מה שקרה בירדן - פנוי איזה הרבת יתרה. סוריה אייננה סעניהם איזם.

בגדיין שתקיימת בינה עם גולדברג ואחרים הם צייר להציג את העמלה. היבח אוורם שעבדה האMRIקאייה מטענת כדים בחוש נקיוןם עוזם כל הם מדברים על הצד שלהם. איינני שוכן לפניהם שמיין בדיעון אה מלוא פשעוויה. הם כבידיליט באוון בדין הצד שלהם וחוזה שלהם. עד החוץ אוורם שטוטחים האMRIים אווררים חיין הבדל בין שני האMRIקאים הדיבשו שיש הבדל, אך הם הדיבשו את הצד יט' להציג שהם יזעדים לפחות הדאג'יש' עתה. אם כך, הם אוורם מדברים יותר להזעם שלהם. אך לא מדברים על הצד שלהם.

סדר ברכי אלום.

ש. פ-603

זה לא חוזה שלום.

השגריר י. רביין

הם אווררים לא חזת למוחה השנה 57/58.

הם מדברים על הצד שלום התרום בין ישראל ובבל אותה מסקנותיה.

הם מוסיפים ואוררים: כל אעדי פקס'-'דייל. לא מבושים מכם, כארם פג'ין, לא אפיילו אייננו אחד לפני אושםם את ההסדר בגדוד חוץ, רוחם.

למיוזם עמדם הואanche לי דוגמת ואורר: אMRIול באת מוסגי שד החוץ האMRIי זוניפט לחוץ עלייכם כדי להוציאו את העלם מנשק'. מוגנו לו: לא דענו אותו דבר אפיילו לישראל שיפתח את הפעלה שלא במוגדרה הסכם. אם ישראל תחלה, מרצונם, שמי' דואת דבר, הרי אונדו לא נלחץ עליו לא לפחדה את התעללה. ירוג'ין דוטסוב אסר לי זאת בראומן רפט'.

איימת השוג'ין בין עמדתו והעמדת האMRIקאים? -

כבריוון שלא מדבר על חוזה שלום, הם לא מדברים על החלטת שגריריהם.

אם פה לא דיברונו אותם על דוחה של צדקה-ישראל. כיצד שיחיה האSID, מה הדומה של מדיניות-ישראל? בנסיבות זו אני משוכנע שיש פרט ביבג'ון ובינום. אני חשב שאMRIקאים רואים, מתוך או יוצר, את בכילותם ה-4 ביבג'ון, פלו'ס מינוס שיג'וים קל'ה. לפי החזראות אויר לי לדבר אותם בכוונה זה, ואנדי אויר שזה עניין השיק' לסתא-דומן ביבג'ון ובין המדיניות, כאשר נאש אוף ליד שולחן הדירוגים. אבל הם אווררים: כדי לסייע את חוזה שבית-הנש ברקע, אם כי לא בסופן. כי אם, כאמור נקבעו קווי התיקות נאמר, שכאשר ניעבור לסתא-דומן על שלום, ייקבעו הגבויות הקבועות. סבאן, ולא רק סבאן, אני מסיק את חרשומתי. יחנן טבעני תרשה אMRIת' ייחידי יזחיר ליברליים, כי איך אייננו ספקן שטוטרם יילכו מחד להסדי. דוחי חרשומתי בלבד, אם כי איינני יכול להזכיר אותה, מושם שאל פה לא ביקשתי מהו לדעתם מה העמדת הרשות בעדיין זה.

אשר לעניין המכנייה של מא-זומן. הם אווררים:

דברותי, מטכנייה של מא-זומן אי-אפשר לעשות דושה מהותי. אם מדבר על הצד התרום, האם אווררת שבשלב הדרבי' יחייה פגש'. אבל אם הם אווררים שמדובר צדיק להחילה במא-זומן-

ומתן ישיר, נסאו שאמם לזרחים מכנייה לכך לחבייע למטרה, ותוטחים אורה לעניין מהריה, לסתורה. ואנחנו מצד כעד מא-זומן, אך הם אווררים, אבל אם זו יתירה עניין טליתן יקוט או יטול דבר - זו אונדו לא ערכו. מכך לי אונדו, שהו אונדו שד החוץ עניין עדר-דיין, אבל אונדו לא ערכם בוגס'ם בוגס'ם. אותו סעדיין חוץן ולא חליפה. אחריהם אווררים: הם רואים לחשיג במקן אותו שנאצ' יבז'א להאטם ערכם. האם תגידו לנו שלום, ובז'ל על הדרבא. במרקחה זהה הוא יטול לקום וללכמת.

השגריר י. רבינוב

הם אומרים לנו נאזר הפסיד או חבל מבחןיה יוקרטה, ואותם איפלו לא אומרים מראת כתבי המשגרת, מתוך הבוטם למשה-וותנן, אמרו לי, גם מילוי ווגן אנדרטונן, שבעיריה עם נאזר בעניין הפליטים נאמר לו במשמעות על-ידי אופריך, שביבית הפליטים לא תיפטר על-ידי ישראל, בשבייל לקלות את הפליטים, צרכיה ליביצ'א את הפליטים, ארץ-ישראל תברית לא תלחץ עליה. הפליטים ארייבים לפניהם או סידור איזורי. ישראל תיחוץ לשם כך את עצמתה הפספית.

- מה נאזר מתנה אה עניין הפליטים? –
זהו, בנדאה, מוכן לביטול הלחומות. כי האmericאים, לפי דעתו, בחומר שלום מדברים על הכרה בסוגיות על ישראל, בגבולות, ובבירות הלחומות. אבל הם עלולים לחפשם עם העדויות על הודיעת כליה, לכלל המדיניות באיזוז יש צוות לסייעם לחיות בשלים, מביריות בגבולות במזרח-התיכון, ובמפלדים את הלחמות. מחדך של נאזר להנתנות אה עניין העליה בשאלת הפליטים, בא כדי לחת אה אחיזה לא לפחות אה מעהה אה מקרת של ביטול הלחמות, עד היום הוא קשור אה עניין העליה בעניין הלחמות, אך הוא ייאלץ לזרח על הלחמות, והוא מנסה להזכיר תחילה, נימוק אהר לסגירתה העליה. לכן ח"סודין" וחתוגייה בעניין הפליטים. מכאן אמר לו: בעניין הפליטים ישראלי איננו לבדה. פחרון אלה הפליטים עלול לחייב 15 שנה – אם עד לא יהיה שיט' הזה, נאזר אמר: שיט' החילת הויסד של מותנה בחומר של שאלת הפליטים. לאנדדורן הזה אמר נסחאת חדת: אם חתימת הויסד של שאלת הפליטים – יוחר מעבר שחודשות; בשלב סיכון יותר – מעבר אניות. שכאשר היה שזאזר היה מוכסין גדול, ומלה שול איננה אלה. אבל ציריך בו לדרכו, שכאשר היה אומר אה הדברים למי שיש לו אינטראקצייתו עניין, הם מופיעים בדיוחים לנשייא ולראום.

תויחי אומר שעד לפני שלושה שבועות, עד ה-9 במאי, מבינו היז-סאוויין. מודיע – מארדים מעדת על בר שקרם כל חייה בסיבת. ועל בר תביבה אופריך: אה זה אין מקבלים. כלומר, גם האmericאים מביניהם מנקודת ראיות של אינטראקצייתו, ובכפי שאמרתי, הם דראים לתגובה להסדר, – שמו גורחר על השטחים, אך ישראל, ולצדך זאת גם אופריך, מארדים את הקלה העיקרי כדי לתגובה – למם שטם רוצחים לחייב מנקודת דראום – להסדר.

מה קרה ב-9 במאי – רוזה לא שירך לנוכח זה או אחרית שלג'. כל הזמן מארדים אמרו שהם מקבלים את האעה מועצה הבטחון, אבל הפעם הם נסחו את הדברים במתב. הם אומרים תורדרנו את הנסיבות לתגובהם. אונצדו מקבלים את החלטת האו"ם. אונצדו מוכנים לשורה גזירות – לאזרך זה הגזיב הקבוע בניר-ירוק – לפגיעה עם יאריך לשם תידברות, לא משא-וותנן ישין. הם אומרים: ניקח את החלטת מועצת הבטחון ונתחיל לדבר. מה הערבים ברורים בשיבילנו? – כשתום מתחילה להיראות האז-תגידוניים. כאן גאו האmericאים ואמרו: הדרים, יש מצב הדש. יאריך נפצע ביום חמץ שסודין לא מדברת אותו במלל. מארדים וירדן תורדרו שהן מקבלות את ההחלטה והן רוצחות לדבר על ביאזע, אני חושב, שמדובר זה האmericאים בן ימיעילו להזים. קראתי היזם בעחון ג'רוזלם פוש אופטימי מכך. אבל אינני יודע מתיiben הם שואבים את הדברים. אני חזש שמדובר זה האmericאים מזרקדים מסתלאן.

אם מזרח לי לנוכח אה העמדת האmericאים, עליכך לזכור כי האmericאים מערוגים בתפקיד מתייר, מנג' שטם חוששים שהמשר המא愧 הקיים ממעין את החזירה הירושית. כאשר אונצדו באים וטוענים ביחס לחדירה הרוטית הם שואבים מה הסוגנה שלבוס? האם יש מסקנה – הם דראים בתסדר, ובعد הסדר הם מרבינים לשלם במתבג שראליות. אני מציע לאיש מאנצדו לא חתיה עניין זה.

מה ביחס לירדן?

הערכות היא שונצדו אופטימיות כאשר אונצדו חושבים על הסדר קרוב עם ירדן. הם אומנו כי דראים בזאת,

אבל הם חושבים שונצדו אופטימיים.

באשר מדובר על הצד הביאורגי, האם תדרושים פואם מתפקידו לתיקוניים בקו ירדון?

ש. פלאן

גדתני לי בר, אם כי לא דיברתי אותם בעניין זה ויאנני רוזחת לומר דברים שלא בדקתי אותו.

השגריר י. רבינוב

השגריר י. רביבו:
הו אינני מודע - אני לא ידעת אמת, אבל לפניו
או היבר בראיות-הברית - בירת הצלב, שנתקבלה
בממשלת פנור מ' תרץ' מ' בארכוז-טבריה, ב-19 ביוני 1967, לפני נסיך לאומינקיס
שאנצ'נו טובניט ליטו עד לגבולות פלשתינה-א"י בדרון ובאזור, מטרת פירוט השחיה
שכונת.

וז בפומן, דהיבר, הגם וזהו?

כן.

השגריר י. רביבו:
לפי החלטת זו נזקע שלשות-ה-א"י היא כולה שלנו.
וחקלה הולא ממשלה בשער אחוזה היה בניין-יגור.
וזה על כן.

השגריר י. רביבו:
בממשלת זו פרידר על פירוט סיני וזרות, כי
סמייח, לא ידעת על כך ולסנה או הדבריהם
בפבריקם שביביעו לארכוז-טבריה. מוחבר בפברואר 1967 בחוקלה הולא ממשלה, אשר
בשל אן החלטת פירוט. הוא אינני מודע, האיסטול לא מסדר לאומינקיס.

אם נסder להם על ממשלה מהודר ידע?

ג. סדריון:

כן. זה אני בקשר.

השגריר י. רביבו:

איןני מודע כיצד היחס החזקה ממשלה. אינני
זרע אם החלטת נתקבלה בו אחד או לא בו אחד. אל מאלו אותו גענין זה.

אשר לעזין ה"פנטום". איזין כאן, כי בקשרו
לזאת כל פנטום ז"פנטום".
ביחס ל"פנטום" הבהיר הנשי לארכוז-ה血脉,
במיוחד של מושב בארכוז-טבריה בגדה ינואר, פהו יתלה ביחס ל"פנטום"
חומר שזכה 1968. החלטת פירוט, לא התקבל, לא יתלה בה כדי לשמש את פנטום זאת
תקבב של האסלאם, שיתה קרב של ארכוז - חמישת, החל מפברואר 1970. אנדז
מחלנו ללחוץ עזין זה זאנני יכול לזרע לאשנוי יתודים המקודרים אליו הוא אנדז;
אם יובלות לתבז' לראש ממשלה, שלא יזא. הוא קיבל את ה"פנטום". אבל פרנסאליד
הוא אנדז; בקשר ליתודים שירידר פעיל גבי לשם חזקיזם.

אני חשב שהשיקול של סדריון מופיע בדברים:
הוא עוזר מכך להיזכרו עם תודים בעזין זיינטם, ולא רק בגנין זיינטם;
ואנו כן, לנו להזכיר אונטן וחדב המשיכו למם לו להוציא פידע קלף צה צלמי ישראל?

מי מיטב שזאת דבר על חזקיזם?

ג. סדריון:

השגריר י. רביבו:
אני מאמין שזאת חזקיזם. שדריון עם מי שדריון
הוא אמר: גביד להם שירידר פידע גבי לפוך חזקיזם.
אילו הייחדי בטרם שאחרי חזקיזם נקל - הייחדי שט יזא.

הוא יכול גם לחשיב השוכת שלילית.

ג. סדריון:

כזכור. הוא הבהיר שהזאת יתלה ברוך שנה 1968, אבל
לא הבהיר שיתן החלטת חיזביה. אני סבור שגם
הוא אמר "בז אונט מאן בק", סימן שדריון מציין לו. אבל סדריון, אם התקבל החלטת
היא ארכוז להתקבל נגיד הפטיטה דטומטנו ולזערו גם נגיד ח"דפנס, שלפי דעתו, גענין
ירידן הוא דביש יותר מהפטיטה דטומטנו.

באותן פרט אנדז לי פידי דבש: איך אפשר לחתום
ביחס פנטום? זה היה כאשר לא נסעה קולות "ללבת על ענן", ושם יוזדים
הבל. אבל אונט סיגנד, המהלך של כופר, אין ישפיע ענין זה על החלטת "ללבת", אך
לא ללבת על אונט? אונט לא שונטום לא ישפיע עזין זה. ופיירזון הוא, כמובן
שסידנת ישאל חזה יזח, יש לזרע יותר סבלנות. אם זו אונט סודדים לזרע.

האם אתה יכול לומר משור שעה בעניין האי סופיד?

ג. ח'ר'ב

עד ינואר, אני זוכר, ישיבנו רק בטיראן וטולדן
במיון. בינואר, בפעם שלב ג'נפרן וראש הממשלה שלנו
בחורוח של ג'נפרן בטכוס, ביקש ג'נפרן שפנינה את טיראן וראש הממשלה את הבהיר
עם סופידית. אפשר אמר באותם פניות; אם מדבר בכתוב, סופידית מכירת בחוץ השיסיט,
שמצטב ישאר טטרו-קוז, קלומד, עיש לא יושם שם, לא אדרחים ולא אבא, אני אמר
ליישראל ואבדר את הדברים עם ח'ר'ב. היה אז גם מכתב של רוק לאהן, דאנחן שלהב
שאלון ובר שאלות פדרטיב. האמריקאים אינם פשיטים, הם הבינו את העדין. מה שקרה אחרי
בן ח'ר'ב - ישיבנו גם בסופיד.

בטייראן, היה אל ראש הממשלה עלבם מנינית של הנשייה שלנו בקשר לטיראן - התשובה שלבם
לבר ח'ר'ב שלקחו בו את סופיד.

ברצוני לעמוד על עוד נושא; יש כאן חברים אמריקאים
שם ח'ר'ב באומ'ם. ואחמש לדוכמת בעניין ירושלים וטולדן. אני סבור שהירה לקרים את
המצעד בירושלים. לא ח'ר'ב לי סדרה בעניין זה; עם כל האמריקאים אמריקאים
מי שעושה את העבדה באומ'ם, הם לא ח'ר'בים. נbam יזרח יפה או ח'ר'ב יפה - זו השוב
כללית השום. ורבדה היא שם נכשלו להשפיע על בני בריתם להציגו אותם בעניין ירושלים.

האם הם נכשלו או שהם רואו להיבטל?

ג. ח'ר'ב

השגריר ג. רביין:
אשר לי לדעת. אני לא חוש שאמריקאים אורחות להיות
במצב שהיא לא יכול להעביד במוגעת הבתוון את מה
שח'ר'ב רצה. זה אייננו מօסיף לה. היא נלחמה על עניין זה מפני שאינכטה על ח'ר'ב, שלא
יית' קדמים שאחדות נזרחה מהפקח-דייל. אלה ירשותם היא לא מה יתרה גורל ירושלים,
אלא זה יזרח תקדים, שמאפשר שוד לעשות מקדחת בסוראץ, ולבקש דירן בוגעת הבתוון, וזה
היא מבדחת אם המכבי להציג מלחמת ששת הימים.

ה. דובדער:
מה דעתם על ירושלים? - הם סבינים שירושלים ארכ'יכת
לח'ר'ב מאורתה. הם אינם אמריקאים שיש איזה שחש
ערבי, פלשתינאי או לא פלשתינאי, שית'ה סוכן להציג לאיזה ש Hera סידור עם מדינת-ישראל
בל' שועלם הערבי יקבל מועד סדרני בירושלים.

מהו "מועד סדרני"?

ג. ח'ר'ב

השגריר ג. רביין:
אין פורטולת, אבל דגל רק על שני הבניינים - זה לא
נדקה להם. אין סיכוי להזכיר על העולם הערבי להציג
למסדר בלי מועד סדרני/בירושלים. האמריקאים רואים את הבעה חזאת אל ירושלים בבעיה
הכבדה והמשמעותית בירוחם, אולי על סך מה שנאסר להם בחודש יונן.

מה עמדתם ומה יחס לישראל של חסונטדים לנשיורת?

ד. אודן:

השגריר ג. רביין:
תקו לנו בעבודה הוא פשר. בשלהז זה אונחן דראג'ים
למגעיהם עם כולם. אונחן דראג'ים לאחריות טבותם בירוחם
שאפשר לקבל, מפי כולם. אני לא חוש שאנחן נסאים בידם במקרה שאמשר לעשרה ספקולציות
רצינן לחיזהר בעניין זה לפחות עד לווינדזור בחודש אוגוסט. נדקה לנו שתגידי לו חשב
ההמפרי טוב מקנדி; אבל אני מציין שלא ניכנס לספקולציות.

אנחן לוchein על שלוש נקודות בוחרות.
אין אונחן דראג' ברכחאות בדראג' הייזוק ישראל, אלא 50 מטוטומים -
ועכשו. לא ח'ר'ב, אלא ח'ר'ב. קדדי עשה את זה. ברגע שאות שודר את הקרה עם אחד -
אחד לעשות את זה עם אחרים. מכך של המפרי מוגבל. מ-ארתוי הוא סטיבנסון, מבחן
סובייט, שמאיין בחגלה היחסות ובתיידרתו.

עדין לא הצליחו לשבור את הקרה עם הרובליליקנים,
אם כי הונחה מפלגת הרובליליקנית חומיה בטענה ותודיעת שהיא بعد מכירת
פכונדים, אבל הקנדידטים עדין לא אמרו זאת.

האמריקאים ידוע שמת אמריקאים לפניה הבהיר - לא מחקרים
בח'ר'ב אחדרי הבהיר. ככל אומ'ן, צדיף שנחיה במקבץ שהאלחן לח'ר'ב האחריות טבותם מכם.
כולם ח'ר'ב בדראג'ים טוביים על ישראלן; 1. 50 מטוטומים; 2. שירות ישירות - אין אמר
גם קנדדי; 3-3 - וצתק איש אייננו מוכן לומר - הרהע בדראג' הטעאות מהתערבותם באירוע
ישירה בישראל.

זעדה ח'ז'ב
29.5.68

ו. ו. ז. י.

דף סס' 8 מחורך 20
עמם סס' 6 מחורך 6 עיוקרים

הנזכרת מלחמתו הילא עירשה אורי לרוקע אל
הדברים, שאלתנו אורים בחמלה דברי.

בדוחכם, אורי עוז נקדח בעניין ירושלים.
בשיהorth פרגיניה אומרים האמוריים אומרים, אבל בתחום המעשה של
אייחוד ירושלים שיש להם חלק. כל המרכיבים הילא דקלרטיבית-ירושלמי. המקרים
המקומים אמורים בחודש ינואר, אבל בחרוץ מכך עדין לא הוחלט לבכורה. מהותי עזניין
זה לא רצוי וצידוניים בדרכו פחדון. יהי זה שודר לטראן את הדברים על
הארה השעש. וזה מוסיפים ירושלים ירושלים מושגים ברובע היהודי כעיר עתיקה?
האם צניעם שמשון אורי אמר, כי בעין ירושלים, לעתה, עטן מוגבל לקביעה
עורביה. הוא אומרים לנו אוות שירוח מדי מושגים עליון, ובעין ירושלים
כל העולם גודל. כל חוק שעהבירותו, אף אם אומרים לנו, יילך למועצה הבוחרן.

אני סבור שעלינו לקבע עדרות, שכן השובגות מי
כמה פעוד חזק ועוז חזק. מכאן תואן כמה יהודים כוספו לחלק המזרחי.

יש יהודים שרוצים ללבת, אלא שמי נרchants להם.
יש כמה יהודים מוכנים לעבר אליהם, בהם ריקים,
ולא ביחס להם.

השביר י. רביין

הרבנן י. רביין

הרבנן י. רביין

השביר י. רביין

הרבנן י. רביין

השביר י. רביין

הרבנן י. רביין

השביר י. רביין

הרבנן י. רביין

בדואני להזכיר, שלא בעדרות ולא בדבריהם, אך
התה חמייהם לעניין זה. הבהיר את הדבר, אבל
הו לא נאמרו לי. יוג'ין רוסטר אמר לי: כדי למכור את השכינה טביתה-פזם, פזם
שנהם יש מה לתיקון גבולות לקראת אסder שלום. אני רוצה שכל אחד יהיה סביר, שערת
במייה כזה, ולא יכול היה לומר לפניו אונסיה אחרה. לא עשיתי חקיק, כי אין לי חוראות
להיבגש לשיחות מה דומה של מדיון-תשואל. אבל נדמה לי שזו הערת מספקה לכירזון
מהשנה.

לפי דעתו, אורי אידי שואה, אבל אידי חושך שלא,
הרי 80% מדעת האזרחים, בברודאי ממשלה, אילגוס סקליה שיפל צורת מושפה, ובברודאי
לא ריאלית, לאלו במלון ערביים. זה לא שודר במלון הנימוח, בטורען, את צבונדו
לבוטון, לטלון, לעמארה, לריבובגדה. אז, שודר מה, מנוסים לראות סתירה בין הדברים,
אבל אצלם אין סתירה. לאיזה סדיון הדעת, אידגונה בתקופה הסודגת ישראל אריכת לשלוט
במלון ערביים ומוסיפים. בעניין זה, אידי חושך, שטעים מה אם חושבים, שעה האיבור
בברודאי, שלא לדבר על המימל, דואים יותר לישראל לנצח את שלטונת; ולא משנת
מה הן היפויות וכיزاد מחממת המלחמות. אידי חושך, איך שגדישים מובלטת ירושה מאר
שכח. אידגון דירת שביבינו באלו מוכנים לוויה על שכח, אבל נזרקה המזגה הילא בעיון
האובלוטיה.

האם בשיחות אלה זו - אמי מבחן שלך יש תוראות
לא לדבר על נושאים אלה - חעלן את הבעיטה של איזודרים

ג. סדריון:
ספוארים?

השגריר י. רביון: גם בנאומו של הנשיא מס' 19 בירוני מדבר על איזודרים
ספוארים. אם אמור: המאדרים ממכינים לאייזדים
בפזרדים בתנאי הדדי. משובתי בכך היהת: שום מול טיני דרך יהיה לפזר או מרים-
ישראל, הרי אין לנו שם סופיק לבן.

היו"ר ד. הכהן: הטעיה היא, שאיין מתחנים לשנות על מליאון ערבים.
או אמי אינני רוצה בזה. האיזוד שמיין בו ערבים
הוא טיני. זה האיזוד הסימפטני ביחסו סבבינות זו.
השגריר י. רביון: לא ניששתי לדיוון עם האmericאים על דמותה של ישראל,
וזאי בראוני לבוא ולופר שאני יודה או חשב, אבל
דעת האזיבור האמריקאי אני יודה.

היו"ר ד. הכהן: איך תיאודרים באזרחות-הברית?

השגריר י. רביון: גם בעקבות דעת האזיבור בכלל ובוט בקרוב דעת הקהל
היהודי, היות החלוברות בלתי דיבילה. אבל אריין
לדע שבוד אצל פוט ובוד אצל ציבור אנטיש לא יכטלים הדברים לחישור כארוח עוז
ועיראת המשכן זמן בלתי מוגבל, אם כי אראי בראוני לומר שהיא לא ירצה משך מילובי,
אמ' מאין שכן יצאה משך מילובי, אבל אני חשב שלא יהיה זו מודיעין יותר מאשר שיש
זה ביחס אורח מתח דאותה החלוברות שהי בקיין של השגה שעבדה.

אשר ליהודים: אריין לזכור שעד היום קל ליהודי
אמריקה להזדהות עם ישראל, מפני שתבדירים לא הביעו לביטוי של קומפליקם בדושאים
פרציים בין יהודים ואזרחות-הברית. לפחות קיבלה סודם מבדקים מיהודיים,
ספראומסוריים נגד מצעד.

ה. גוברינו: מה בשם העליה?

השגריר י. רביון: היה לי מבחן לא-מובלע עם מועדי גנדיים. בין
שאלות ששאלתי היהת, לדוגמה, הסאלת: מה סידנת-
ישראל לא הכריזה שמי מקבלת את החלטת מועצת הבסטון?

ג. סדריון: האם הם מודרים את חרכצת?

ה. גוברינו: כן.

בידם היה שם לפניו ולא עזר לנו כל כך.

המבחן התקיים באותו זמן שירדן התנתקה להאזת
טקסיים, וישראל לא דגשה חרבנה. הם שאלו אותו: מהו ישראל לא אזרח שמי מוכנה
לקבל טקסים או לא? אמרתי להם שאנחנו עלולים לקבלם להביע לשלב שום
הרצגה בינוינו ובין אזרחות-הברית, בדושאים מוציאים, מגייע לפיצול דרכיהם.
אמי מודעת שמי היה בשביים מכך לשארם.

איך אתה רואה אם אפשרויות העליה?

ה. גוברינו: זה גורם אדרון.

השגריר י. רביון: מדובר על עניין זה בלשון פלורנטיה: מי שחרש
ספראות הרווחה חבו עליה המוגה, טעה, לדעתך.

מה עייןין היה עליה המוגה?

ה. גוברינו: ד. רביון: 10,000 בשנה זו עליה המוגה, עייןין. אמי מדבר
במושגים של אלפיים לשנה. ברור, אפשר לדבר, אבל מדינה-ישראל מוכנה לקלוט עליה
שם דרך מעברות, וזה לא יילן עם יתרות אמריקה.

אני יזעע שפעריה ומאורח מעתה רשותה לעלייה.
אבל, לפני דעתך, המבנה של האגדה הימראלית איננו

השבריר י. דבינז:

בגוי לקליטה עליה בזוז.

אני מושב שקרב הסודדים אם אפשר לעשות הרבה הרבה,

מגימוק פטור: בשבייל יתוציא נאזרחות הגדית יש פטור אטראכיה להציג סודדים
בישראל, וככללית זה יותר קל.

זה יותר זול.

ו. סדרין:

השבריר י. דבינז:

כמי היה להיוות צהיר בדברי. אני לא חשב שיש הבלתי
על הסודדים שם, אלא הבלתי היא שלגנו. אבל
היא לשורה מפעל, שכל משפטה חלה בז, אבל מדינה ישראל אינני מוכנה לקליטה כירט.
שבריה לא איזנזה סודלהויות כיוות לקלוות. הטעניון מוגבל, והארנו-יברטיט מוגבלת. ביום המזב
הוא שנוטעים סודדים מישואל לחוץ-לארץ. עלייהם של סודדים היהם מאושה לקליטה
כאן גם פרוטודידים.

אם פרודר על אנשי בעלי מקצוע, זה יותר קשה
מן שודלה בז דוחה لأن הוא בא. כי שופט שמי כזה יהיה משובע לרעיון
הצירוגני ויעזוב את אMRIקתו בלי לדעת על סך מה הוא בא, או שהוא יספיק בתבוחה
שבריה הוא יתייחס בזלבן בקשר הקופה סודדים, אך ברז גז יסוחר, פועה אט
הרו סבדר שבדורה בז התייחס עלייה של אלףים. אני סבור שאנזוו פזיקים לעלייה. יש
דרכאות של אנשי שיש להם העוצמה, אבל אין להם יותר סבורנים לעלות,
אבל סבוקים העוצמה, ובאחד הם מביעים בעונינים של יעד עובדים,
זר, ובזומת. לדזומת, לפני ארכיבת הוודשים, בקשר למינז' של סודדים במנחל
המחלובת, אמר מקלף: כיצד יחנן טמי בז מחרץ-לארץ מהמנה מטה? – דברים אלה היכר
אנזוו הדים באיזורייתם בז חולך לכל עוזם העבות. לבז, האמת לעלייה, במושבים
אנפער לעלות סודדים, הרז בידי מרדיך, ישראל ולא אמריקת. ישבתי עם כל נציגי
הזרועות הנדר, רוזם ורשותם דומה. לבז, בעניין העלייה אדריך לאכזר שלכל דעינו
יש דרך בארכון, וכי ארכון בלי רעיון לא שורה דבר, אבל רעיון בלי ארכון, גם
הוא לא שורה דבר.

ט. יעדי:

השבריר י. דבינז:

בקטבושים בכלל אזרויה פורה ארודה. ואMRIקה
בז אט דבר מוזר: הימיין הקיאוני והאיינטלקטואליים
השאליים, כל אחד סבודדים שודדים, מביעים לפערת להיוות שופר העולום? ואדי הימין
הגדית. השמאליים שועניים: כי גז עת הזרות להיוות אט שופר העולום? ואדי הימין
אומרים: לכל הרוחות, בז אט גבנה את אMRIקה. אונזנו משקייעים מארה בלוייניס
ଓבלים חזק ולא פוחרים את רבעיות אלגז. מזרע אונזנו זריכים להקשיע מארה בלוייניס
בחוץ? יש לנו כלים. אין אירך גבוסים אטאיים. אונזנו סובגולים לאגייל גדרעיניס. מה מעניין
בגדית-המודיעות. האיזון ביגינר ובין ברית-המודיעות הוא באיזון גני-ירודע.
ודתנו מה יהיה בזבוגו או בזקוט גורן? הינה לי פגישת פודיבית גני-ירודע.
קדזת מרכזית של "גנו-לפס" – שאלים אינטלקטואליים, יאנאי סבנת מזעע. מה בסדר.
הו בז ישראל, אבל הם אומרים: הדריך בז החולת האMRIקה. אם בסדר, אMRIקה
לא בסדר. אל חמי קשורים עם אMRIקה.

2. דעון בעקבות הריווח שסדר עד החוץ בישיבה קוזטן

שכחתי לשוב פשר החוץ את אניותה של הסטורולזיה
ה. איזון: בארבעה שלבים. אני חשב שפודטולזיה כרכזה.

היא קיבעה את העדרה שלג זמינותה או עניין הביאו בזונקסס נבדון. כלומר, היא
סמלקה כל אי-הבנה, שאולי יכולת הימין להעדר בלבו של כישרונו כאשר פרודר בזינזע
ההחלפה של איזון. היא מכחידה שבדר בביוזם הסדר הבלתי האבול, שרו האלב
השלישי בארבעה שלבים.

אמratio בהזמנות קוזטן, ואני, רואם לחוץ, שאנז
חושב שניזחת על ביצוע הדראה והחלטה ורשותה של פס-זמתן ישיר הון, בזונזע של
דבר, דבר זהיפוך, מנגן שום החלטה היא סנק שרו בשלעאו נירן לביאור, ואלה
חיא לא של פס-זמתן, אלא אלה של פרשנות; אך חלקו האזרחי כפרשנות, יכול
לבוד אמי שחבר את החלטה, וזרו האיזון, ולפערו אוותה פירוש יוזר מזוקץ. לבז,
אני חשב, שרביעת שלבים שטר החוץ ציין קומם לפניז' אטול בכתידורה, זה
פודטולזיה נכרזת. אני מאמין לסקול ולהשוב להקדימה לארכיבת שלבים אלה שלב
פודט וחדא, הגדה של אMRIקה.

כיבוז חלוף.

שר החוץ א. אבן:

ג. איזה:

אנו מדבר על שלב מוקדם, לא שלב ראנדר, אלא שבדרכו יאמור דבריהם על מטרת המשא-זמתן, דהיינו, שטרת המשא-זמתן הוא האלום. אנו מorder את שמי טעמיים: קורם כל מנג' שוחבדרה של מטרת המשא-זמתן מטרת המשא-זמתן בירור בהחלטת של האור"ם, אשר גם בחיקותם וגם בחולק האזרטטיבי, אין מדברת על אלום, וכל מה שנאמר אליו זו מה החלטה כפוף למטרת האליטה התקנת. לבן, השוב, לדעת, שלדיבור על משא-זמתן היא מטרה ואסידת בדורתה זו היא מטרת של משא-זמתן מטרת, שהולכים למשא-זמתן שוחבדרה האופיינית היא שלום.

אנו מבור שעל פערינו להבהיר של אן מדבר על פיטספור סטטוגט, אלא על "סטטוגט אוֹף פִּיס" אן אגדים נטוטים איזה פיס". אנו הרוב שפיטספור סטטוגט מציין את הדרבנים של האסדר בלא לזרור דבר על חוכמו של האסדר. בלאם, הוא אומר "הסדר בדרבי שלום", בדרבי משא-זמתן על-ידי ישיבת סופיג לשולחן, אבל הדרמיינוז הודה לא אומר מוקדמת על חוכמו של האסדר, בשעה שכאשר פרודר על "סטטוגט אוֹף פִּיס" המוכן פרודש, החוד השלוות. הגדרה זו, לדעת, צריכת להיוון פרודאות לארכאיה האלביאם שאור החוץ ציין אותו.

אשר לירדן בצדיה של התהיריה שלום צריכה להיוון הערכה מציאותית של הדרמיינוז. بعد שלום אמר, אנו משוכנע, שהרוב המכרי בקדץ מוכן לשלה מתייר, ומחדר ניכר במושגים פריטורייאליים, אבל זה איזר להיוון שלום הערכה מה זו הדרמיינוז. הערכתי איך, אבל זמן שאין סבירו להסדר עם מדרים - אין שלום בו אם יהיה הסדר עם ירדן; אין שלום, שלום בר-קייטם. הנה שיש לנו הסדר עם ירדן, לפחות של ירדן יכולות לדרבין דרבין שוניות. אם יימשך מצב המלחמה עם מדרים, אונחו עלולים, ביחס מין הרים, לפחות אחד אחד במקצת ששליטו בירדן מכאן בידיהם של המדרים עם חוך מדר. זה איזר שאנחו זריכת להזדר מטה שאמננו, שאחוננו דואים המשא-זמתן. אנו חושם שמו מיפוי אפשרות למשא-זמתן עם ירדן, אבל ארין להיוון בדר, שתנזאים שתיניגו מוכנים להציגו לירדן, בסוגרת של שלום בודל שום מדרים שוראה לו, איננו יכולות להיוון כאשר הולכים לאפשרות של משא-זמתן עם ירדן בלבד.

נדמה לי שלאחר שיתחיל משא-זמתן עם ירדן, אם הוא ייחיל, נהייה בוגדים ללהציגים כבדים מכך לווחר פה ושם לירדן. לבן, אולי איזר להתחיל למכור את ברען לירדן, בעיקר לאזרות-הברית, כי כאשר מדרר על משא-זמתן עם ירדן, שטאכטיקי הוא שלום עם ירדן בלבד ולא שלום כולל, אין לאפוזה מאנחו לזרימת פריטורייאליים באורתה מידה שאולי מישתו יכלה היה לאפוזה מאנחו אילו תיניגו הולכים לקראת הסדר בודל, מפני שסדר עם ירדן בלבד משאי אה ביעית הבטחן שלכו במלוא הופרתה.

אנו הרוב שטמפליה לא צריכה להחליט החלטת מילוי ים אחור לפניהם שאנחו יזרען סיבוט על דעה שני אגדים, שטולכיים למשא-זמתן. עוזם כל מטר ששה שוחבדרה חולון, והוא עלול לברוח. ננייה, כל החלטה מקדימה שלולוקם גונימית. איננו גראע מטהווקה פגיטיה, ובאמת יראה איזר להחלטה - גראלית, אבל מטלוקה פגיטיה מדרסת חדרם גזע לפני חזך גם כן. ולשישית, אם הרים אונחו משפייה איזרה על החלטה שנטקבל מידי אחריו המלחמה, שאחונכו במושגים של פלאתינה עם זה והבנה לאז ופדרז מל-סינדי והרשות, הרי כידם אונחו דראים כייד עצהו כל המושגים שלום על כל הנושאים האלה. לבן, אין מטר מטה שטמפליה שאחונeo שטמפליה למשא-זמתן אונחו לאבש אדרם ממש עד לפניהם החלטה למשא-זמתן. יש מקום לחדלופי מטה שטמפליה, להרדרדים שטמפליה, אבל אנו הרוב שטמפליה צריכה להוכיח עד ערב מתייחס המשא-זמתן כדי לגבש סופיה את מה שאנחו דראים להניח על השולחן בחתיגו למשא-זמתן.

ג. סדרין:
ראשונה ברצוני לעזיר הערת פרדרות; זו היסוד
השלישית הטוקדת לזרימתה מוגנאל עחה, ועל-חברון
בחיל הוושטן האמור מטרור למדי, גם מז שר החוץ וזה מבדים נבדים בזועדה.

הבקודם לפעים היא דר-סטטיה.

אנו מדבר על האסונות ולא על בקרות. איננו דביש
לקודמת, אבל יש לי זכרה להביב עלייה.

זה ל"ו.

שר החוץ א. אבן:

ג. סדרין:
כל מקרים, האמור הן מדרדרות יסוד ולא מכוסה. להאשים איזהו, זה כוונת פולמוס זול מכך, שטמפלין כמע על רקע מטר, מטעמים פגיטיים מפלגתיים. אם אנו מorder שזו פולמוס זול, זה גדרסיטים, ביחס כהוותרים את זה לבח"ל.

אנו רואת להביעו לשתי הדרדרות את פולסיה, שלא
באה עליה הנסיבות, ונתקו שטייה בטמפליה וטמפלן עליה גם בזועדה החוץ והבתרון.

ג. סדריון
 בירור א', זה האחרון, הנקראת הפעימה של זכייה
 חנוכה חזרה, בירורו. היביתו שם ומשמעותו לא
 נאומן כל בוגין. יסבירו חזר גביל וזכור שטענו שמיוחסה ליאריך איננו מוכח
 ציירוביץ. מבורך לאו אה שמען חן, אך לא אמר אטמול חבר-הכונס אלמרובי נאסר אסראוי
 בקריאת בירוריים לא מודרך זה. בירור יזבך במשמעותו, והוא יזבך. לא כרא על כך הבהיר
 פצע הספלה. דבר זה זכרו לפניו מקרה אונזים. אבל קרטוס להזעקה זו - בעה אשר חוץ
 היה בסקדיזביה, או גדריך לסקדיזביה, איננו זוכך בירור מתי, אבל קרטוס מוקם בשעה
 שהוא צעדן מן הארץ - בירור של פערן מטרד רחוץ למושלה, ושם הוא קרא את המסען.
 לאחר שזרה סייר את הדירות, ואל אורתו אחר השאלות; הוא זכרו ייאריך להזעקה למושלה
 יאראל בחגיגתו היה לסייע חזק - התשובה הייתה חיובית. צבאי לי זה מօפיק.

הערה שניה: נעשות מקרים, כי חזר בירור מוחץ ורבעת מוחץ ורבעת
 לחיק, מבורך עז, ואני מודיע אם המלית "בדרכו עז", או הוא העומלני מחנוכות ניאום וירוזם,
 או בירוריים טלאר - לירודרי טלאר, ליטא-ירודרי, ולקי-ירודרי, וזהו של דבר עלול להזכיר
 שמהותם הם הירודריים, כמו שקי-ירודריים הוא ייחיה וכלל על מה לא נאבק, מפני שירוב
 איננו ריאלי.

סדריון סוד לטרו מחבר-הכונס גרווק, שלא צידין
לזרען או הרץ לפניו טיש איזה שארם סיברי ריאלי לטבעה למאה-זאתן ריאלי.

ג. סדריון א. איזו

אני בכלל חושב, שהחלוקה הגדה איננה נכונה, חיא
 רק כבלבול את הירודריים שלצוו, והיא איננה מושחת
 אם הירודריים הירודריים הירודריים, כאמור יוצאים משבירם בפרקיקת. אני רוחה לשולחן הזה ובמקומם
 אחריהם, מתקבל חדרם שמקודם מערביים פרדרוות בפרקיקת. שלים זרין לסתות
 למיניהם יארום או ארודר זירודריים על שלום אינדי רוחה כפרה. שלים זרין לסתות
 שפהו, המתרת היא המדרינה ולא חלורה. קידם שלום שייאפסר לכידינה לחיותה בפליטה
 ובבבבבבבב, ואחרת חלורה, שבבבלי, אינדי מטרה. לבן אידי אדרט שמטהרן חזא קיזונין,
 כי הוא אינדי יזבץ לאז דראח. סופרים, שעודרדי אפרידקי, כשהוא עומד לפני
 סודעתה וצדלה על האגדה הירודריים או איזדרה, הוא קורא מלטה למעלת, כדי לראות
 מה חמיר, אם חמיר הדא גדרול - אין לו מה לקרו למעלת, מפני שהחמיר אינדי
 לפיא כיאו. והוא כל אלה אשי מבדריים על כן שמו דראפי שלום, שאלו מוח זר ויש לו מושבה.
 חמץ-הכונס זה מזעע לי בראשו, כיאלו הוא שאל אתה עצו שאלת זו ויש לו מושבה.
 אידי יזבץ בערן או מושבה וואז חמיר.

ג. סדריון שמהונת איזו שהיא אפשרות לשבעה עם ירדן.
מן איזדרים המהדרים? - אינדי יזבץ מה חבר-הכונס ארוד, לא שטחי פמי,
אבל איזדרו יזבץ מה חושבה פמי, מוחה או יופר.

ה. איזו

אבל לא באנזין כל כך ברור מאור אידי פמי, אבל אם
 גם אתה אמרת דבריהם בירודרים, אידי כולל גם אורת
 בתוכם.
 אם כן, מה איזדרים המהדרים? - הם איזדרים ירושלים -
 לא. גם רמת-הגולן - לא. בגדה - בירודיה בירודיה. היה לנו שפעם דיברתם על "מירב
 בגדה".

ו. חזרה

על פמ' מה שאנדי יזבץ, ועל פמ' מה שטעהו הירום
 מהשורץ דב-אלוף דביזן, אידי מוחדק בירוח. אידי
 סבור שטעהו שטורן לאלווט מוביילה דרך חוסינין, היהת פעוט במדינייה מוחץ שלצוו.
 דבר זה נאמר הירום על-ידי חבר-הכונס צדוק, ואתמול על-ידי חבר-הכונס דראל,
 אך באמת איזדרו יזבלים לקבל את שלום יזבץ חסן יזבץ דראל, אם צחים על שלום לפוי
 והונאיים של חבר-הכונס יזבץ וחבידי, אך הוא יטנג את החדריות של אידי חספה?
 האם תדא יכול לנצח מבדריים להחברון לשלחתו ולהבריך מלחתו, ובירום המלהה לאחסן
 אלית, הוא או אורה שיבוא במרקוט? אידי סבור אכן הדבר זה אינדי ריאלי מבדרי
 חמץ-הכונס שלצוו. זה לא יביא לשלוות. איזדרו רחמנו אם עטנו לדדיות אחריו שלום,
 כי יבדל להיזה שגדה עלולית, לא עשויה, לשבעה עם חספני.

ז. חזרה

בתחולת.

זרoxicums בשלות.

בתחולת.

ג. סְדָלִין:
מדיניות החוץ מבדנה אונחנו לפצב, שמייחיד אמר יכול להציג אונחנו הוו חוסינים. אם שואלים אונחן מה יהיה כאשר נשב אחור, הרי אני אומר אונחנו נשב תוצאות מתרוגנים לא נכובים של מדיניות החוץ שלו. אמי שולל לו האטיאולובייה, שמהילת לתיוזר, סכיב המושג מה הנקודות שלו. אונחן מנגחים - לכן עלינו להניח את הקליפות על השולחן. איך זה בתובע אם מוכרים לשבעה, אני אומר, שיאמר הפטדרן באיזה חזאים הוא מוכן לכדרית אונחן חוץ שלום.

חוצה אמר.

ה. צְדָקָה:

חבר-הכונס סְדָלִין, מה חשיב לך אם הוא יאמר, כל העניין לא יימשך יותר מעשר דקות.

אם זאת יימשך 10 דקות, עשרה ימים או עשרה שבועות, זה עניין של בשורת הגדשאים וגדשאים. אמי רואת אטראקציה החילה בשירותה ישירות עם האנדי בפריז, ועדיין לא זו מלוא הגימה, ואנו עברו כבר שבע שנים. אבל אמי לא רוצה לסגור רף על זה. אמי אומרים אם כבר אונחן עם עצמן, ואולי נימצא בסביבה אחרת - אמי מקודם שלא - רגנית גאלצים לרמר ולתנינה קלפים - שר החוץ דבר על אונח נודה, על סדר יומם - אמי מציע שוחח מירושלים. קודם כל סבג שוד נקדחה שכבה מאורחות כרלוון. אין איש אשר מרכז לזרור על ידו בלבד שביחסונו זו נקדחה חזקה מאד. יתר על כן, זו נקדחה שכבה כל העולם הערבי מישראל בה בגדרו. שלישיית, שום סמללה לא חרדייה אה ירומא אם חשה ויחזרה במדינת-ישראל ביחס לירושלמים. אם הווטרין יקבל מבחינה זו או מה מגאים שלו - אמי נבשתי.

ו. תְּזִזָּה:

געיה שזה קירח, ואתה אומר את דעתך ביחס לירושלים, ואז לא השמי אומר לך: עמדתי ביחס לירושלים תלדיה ביחס שמות מציעים בכלל. אם אתה מציין ירושלים תישאר אצלכם, זה גבור של יאהיה תירדן - אמי לא רוצה לדבר עניכם, מפדי עמיין לי על מה לדבר. השאלה היא מה חשיב לך. אתה משתק עם עצמן.

ז. סְדָלִין:

במסגרת זהה היחי' משיבו: קודם כל כסיבת את השאלה עיקרייה, שמי ירושלים. אין אונחן דתיים כאן ברייני מכאן, אלא בפיקו: כבש הארץ ותמדינה. לכן, אין אמי אומר שגנינו בזאת את הדבר העיקרי ובודין בשער הדברים, כי אז גולת את כל הקלפים ללא צורך, ובאשר נגייע לשאלה העיקרית, לשאלת ירושלים, הכל יחווץ, ונימצא שגננו משק עופר לחוטיינו. ככל מקרים, איבגידי רזאת את הדבר הזה פריאלי, ובמקרה שהוא ייתפרק לדיאלי, הרי זה רק מפדי שמדובר לו עצמן לאטבן זה.

מה פירוש "מוכרנו"? הדענו שמייפש, ורקה אמרו?

שד החוץ א. אמי:

אמי אומר שמדיניות החוץ לאן לא העדיפה נכרן באייה צינור ובאייזו דרך הין יכולת להשיב את הפלוט, אם אפשר בכלל למשיב את הפלוט.

ה. סְדָלִין:

הבדל בין חבר-הכונס חוץ הוו בכיר, שהוא מפדי שאפשר להגייע לשולם, ואילו אמי אינני מאמין בכיר. אבל כמובן שאליהם להפדי את העניים עם חוסינים...

שד החוץ א. אמי:

זה מהפכה גדולה בעם ישראל.

ו. סְדָלִין:

אמי לא יראה ברמנית דאייגני קודע אין עוזשים מהפכות.

אליבא דדיידט, שאותם דדיידט את הפלוט דרך חוסינים, אלא שלא מביאו את הפלוט דרך חוסינים, כי מרגע הוו בירני מזרים. דודקן עם מזרים, בקרפן אובייקטיבי, כל יוזהר לדבר מסאר עם חספניין, טנג' שבייניג' דבירן חוסינים וופחת שאלת ירושלים, דיש עוד ובגדול אשר נקרא יהודת ושומרון, בשעה טלמאדים, בקרפן אובייקטיבי, אין הדבר זה.

אם כן, אמי סבור שיטה פיזור לסתור להגייע למצב גז

שהבעndo אליו.

ג. בחרן
אני חזרה ומדביה, שום יש דקה אמיתית למסה-
רathan, הייתי מצאיך, שבמידת שאחפכו יכובדים,
בליה להכשיל את פארינגו, לאחר אה פעלותיו, ואך המשא-רathan, לדעתך, ארייך להיות
בדרכיהם חסאיות.

- מדריך אני חשב שאולי יש סיכוי מה למסה-רathan?
אני חזרה לפטשטיינאיכס. יש להנחתה שפטשטיינאיכס לוחזים, ויברגירן לחץ על חוספין.
הזמן עוכבר ואין להם ישועה; קשתה להמשיך ולתחזק את המכחידים בעזרת החוזדרות
ונשכחות של עמאן על תישועה הקדובה. זה סוף לחץ, ואך אוולי יכול להביא, בסביבות
סובייטות, לכך שבם מבדים תביע, אם לא למכב של הסכמה למסה-רathan, אוולי למכב של
שתיקה, של השלמתה, אם כי הם חמיך יובליט לשגורה דעהם ולבנורה לטרפז את המשא-רathan
בכל שלב פשלביו, אם אמונם יתקיים במשא-רathan.

עכשו כמה מלים בעניין השלבים של המשא-רathan
ואני חשב שיש בכך כדי להרביעי את אלה שאולי חוששים ממשא-רathan. אני סובדים בחללה
שלבים שחיציע שד חוץ, עם התוספת החירונית שחיציע חבד-חבעון צדוק, דהינגו, חבדה
הפרטיה. אני מזכיר שגם שד החוץ קיבל את האUTH של חבד-חבעון צדוק. אבל אני מצא
שנחשוב על שלבים מוקדים Zuspiim בתנאי במשא-רathan.

לאזרדי, כל חבריו הרודעתה, וראיתי את זה גם בפודרים
וחבירם, כאשר דמים על משא-רathan, גאנדים כולם לדיוון בבעיה חרטיפוריילית. אבל מודיע
לא גאנדים בדרכ אחותה ונאמיר, אם פרדרים על משא-רathan עם חוספין, גאנדים לו;
קודם כל עלייך לעזוב כל ברית אגאיית ערבית שבדגון עלייך להזאייה כל אבא
עד מאDEMACH; אתה מראיא מחשכים שלך אתה אגאי ה"פחח", רבדומת. אתה אומרת, אחותך
זרדרים פנסנו לבאך דברים שי' בתה חוכחה, אם יבאו אורחות, שודא אמצע פרטנער שיכורל
למעול. עד אמרת-המידה אם הוא מתקוו לשלום וססרגל לבאך את ההפכים. ראי, דרך אד,
אפשר לאלת שלבים אחרים ולהבוי עם לבעה חרטיפוריילית, אבל עד אז יש באנדרוחן
להיזווכת אם כוונתך של חוספין היא אמצע רצינית ואם יש לו גם כוח לבאך את המדייגיות,
ובכן יש כדי לעזות לחששות המזדקדים שיש לנו. קורט-כל נראת מה כוחו של חוספין.

אורדים שמאבו של חוספין פשורער, אבל עלייך
לזכור כי במאב השודר כירום במדרא-הHIGH, גם נאזר עלול להעלם. הארבונט חרא
לא חייש, אלא המפשדר. איינני יודע מה מאבו של נאזר. הבעיה היא ערביות מוצקתו
שהטרידינה את הבתרון גם במרקחת שטאכ' שלום ייחופס, וזה כפוץ לפני חוספין בסיס
זה כפוץ לפני מבדים.

מ. סדרין:

ג. בחרן
לא נדבר עכשו על ערביות. נדבר קודם על הוכחות
משמעות של בכורות חוספין ויברגירן להביע להסביר.
יש לזכור שיתה פבחן לא קטן בשבייל חוספין, אם ייחיה עלייך לעזוב את חברית האבאיות,
ולסלק את אגאי ה"פחח", וצדוקה, ואך הוא מרכז לעשות זאת, גם איז שיש לנו פרטנער, ולמעט
בתחילה בבעיה חרטיפוריילית?

אני שיעיך לאלה אשר מרכנים לשם בשפטים, בטריפוריין
המורת שלום. גם אני סקמי אם גדייך, ולכון אני מציין את המבחנים שיתנדן לנו
הרשות בטחון. אם גשייך אורחות - עד כל מוקץ למשך השלום, חיוני, גם ויתור על שפה.
אם גדייך ליאווש אפשרות להציג לשולם בעיתך הנדרת לעין, עלייך לידע שדה מהייב
מדיבידיה אחרה.

הברוכה ביחס למשא-רathan ישיך תייחה יוצאת מכך הכלל
למחמת חטלה, גם מהרחתה ובוט בטפית, אבל מה יכול לקרויה במשמעות הדמן? - זה יכול
להיות בודרנג. אם אין לי גראמת אלטראנטיבית, אבל דעתם לי אשבעשך הדמן יותר
וירושך אגאים דראים אה המשא-רathan היישר פטירה בעזה, ראי גוכל לחיקלא לפסצ
שביעזם העודבידה שנציגו משללה ערבית ישבו עמנוי, גודג השופטים לגבי חוכן המשא-רathan.
הופיע אגאי למלחת דק כדי שחשפין וגאזר יראז לשנת אהזין? נושא זה, של משא-רathan
ישיך, תייחד דוחת ואיזדרת מהרחת, ואפשר, ומטספינו אמיילו על להגן עליה בחוץ-לארכז,
אבל זה פדייא אורחן לסתיריה פלאהוב על הטעיה העיקרית של שלום ואיזה שלום, וללבול
בשם ידידיינו בקשר להבנה בין מטרת ומצעי.

אשר לפערדים גבור שקשוח לאניהם שחשופין יוכלו
ללכחת יותר מפעם אחת לפניו פערדים. אבל המסקנה

שלו איננה, שגם זה מבחן הטעם אעומד צריבים ללבת אל האפריקאים ולזוטר לתם, שפכידון שובל חורי בפערדים, לא בגאל משא-רומח עם חוסיין. תחילה, אעומד יכובלים לבוא לאפריקאים ולומר להם: אם חוסיין יקר לכם, אם אתם רואים שפכידון שובל חורי, ותו לא כביד על-ידי פערדים, אולי מazard לו ולבגד בידיהם חבטות פפריה גוד פערדים ורואים. בזרחה צור אעומד יכובלים להעמיד את האפריקאים לפניו, אך שיש כאן מדיניות שלום והצעות למפרוחיהם ואינטראסים שלהם. עלינו להעמיד לפניו האפריקאים אה השאלת, האם חוסיין השוב להם - ואם הם מודכנים מהן לו ביבזוי, זאמילו מועל פערדים? - אדרבא, געמאיד אותם בפניהם הבחן הזה את דאל נאר, שאין לנו מה לדבר עמו חוסיין בלא נאר. אפוד בו אני סבור שפערדים היה הבדוד העיודי, אבל האפוד אעומד אריכים לבולות את קלק החוז ולחוץ בכך את נאר?

אני סבור שיש אצלנו מחר ומשש מפניהם החלטה, מפני עזם ההחלטה, ומקוון מהצד הרו, כנראה, כרמל: קודם כל יש המש שוחלתה הכנום אורגן, לו רווי כבודה פנימית מר, אולני ביטח עז. ככלנו חרי מתרינזים על רקע של סיבובי למשא-רומח, סיבוי בלבד, גם לא יתייחס משא-רומח - מדויד זריבע? שנייה, אם נחליטה, מה זו אפוד החלטה פנימית, אלא שטייא עלולה להיות מודפסת, וזה אעומד עלולים לחפשם בעמדות המיקוד, באפריזיות המיקוד, דאך על פי כן, אני סבור שאיננו יכובדו אעומד את נאר מתחלה פנימית.

אני סבור שמשמעותם ומחדלים נועים אצלנו כיוון בפדייניות, כי השער פנוי שאין זו מבחן. דאך גם אם אין אנד על ספר של משא-רומח. אונדים יכובלים להתייחס בחברון כך או כך, אבל אסח-המידה אעומד לתייחס המדייניות המודפסת ותקו המבחן, יכובלים להתייחס, כך או כך למשא-רומח עם יאריזג, אבל אי-אפשר שטקטיקה המשך זו מבחן. טbam בזח פוכדת לחביה במרקם או בסאחור למסבר. אריך לזבוך שוסף סוף מביע דען שיש הכרה שנעט מה אעומד רוצחים לקרים משא-רומח. זה יאזר בם פטיקת פוביה יותר. בין השער יש אצלנו לפעים משברים, גם פנוי שבס הפל יש המש ומוח מלודון על המכונה המשוחה. אני סבין אם נמנ און הרהיעו ומחששו, אבל דעתם לי שם מדבר בסיבובי למשא-רומח, יש המש שאפשר לאבד גם את הסיבור הלא מוחך הטעוד להחלה מה אעומד דואים. סוף סוף, במדיניות לא הוליכים על בטוח, אלא על סיבוי, אם מעדיפים שהוא סיבוי סביר, אבל אם בוגל הרשות סיבוי לא חולפים בכלל, אפשר לאבד את הסיבויות.

אשר לבדידות, סבוי שCOORD מ"ש אמר, שאריך "לחכזון" אורחות. אני סබל את הניסוח של יושב-ראש הוועדה, להכזן את הטעם אם נחיה בבדידות, תזרחי טהור-לארע באנדרם דסמיים שאין און יושב-ראש הוועדה. נכוון, שגם אין ברירה, עצור לחתוכון לפאג בזח, ולא גבעה מדיניות לפי זרכי החסברה, אבל אל נקל דאש בבדידות האפודית. לא סביבנים אורה. האדיבים לא רואים להכזן. חכידיטלים חදו לחבין, ואנו מתחילהים להרביש שירוחן וייתר בין אומות העולם היידידות - חללים להכזן אורחות. וחתופר סכל, גם יהודי ארזות-חברית, ואנו מופריה לאיזין שם שמחיללים לא לחבין אורחות. אני חוויז מסע בארזות-חברית, ואנו מופריה לאיזין שם אונד. אם נשלנו בפצעה בחוץ-לארע, הרי זה בפideal רבת בغال המגבילות האדריכליות הפנאיות להסבירות איזה כל יכילה, ועוד תחיה חזמגוזה לדון על כך. אבל הסבינה הגדרה פנאיות רביין במוועדי הנשיאים, מעוני על מגישו זו גם מחלת הששחוף באורת אסיפה גם מהשגריר, ה'יא סבבומטיטה. גם הוא מתחילהים להשבר שאנדרו לא דואים שלם ופערדים אונד ניאבאים ה'יא א-חכזון ביניינן לבין יהודי ארזות חברית. ואנדכט שחייה לשבריד בנה. עד כה לא יצאנו בעולות הטעודות של בקרב יהודי ארזות-חברית. אם ה'יתה צריך לקובע סולט עדיפורייה של פעולות החסברה, חייתי מפעיד אותו בראש הסדר, סעל ומעבר לכל גורם אחר.

אשר לסדרי-זולוגיה: אונד כאן דבריהם גם כלפי חבריה המרבים לדבר על זכויות היסטרוריות. אין זיכוח על הזכות היחסטורית, ראיין ויב嘲ה לסתות החישובן. זאת אני אומר בחשך לדברי ד"ר ריסלט כאן. אבל אני אודר כמה דבריהם לגבי משמעו הטעמים כלבי חוץ, כי לסייעים יש ערך למילם. אם פהמשם במלה "זיקה היסטרית", זה דבר אחר, ודבר אחר הוא כאשר מדבר על גדרות היסטרוריות. זיקה היסטרית מחייבת לזכור לשוב לחבל ארע מסויים, וזרות גישת כל פקדון. אבל הטיעון בעיקר על זכויות היסטרוריות, זה יככל להחמיר כמ庫ר ליאדר אקספנסו-וניזם של ישראל. זה יכול לתוות הטעות לטבעה הערבית, שישראל דואת להציג לפדר ולחידקל, מפני שגם מדבר על זכויות היסטרוריות, הרי יש זכויות היסטרוריות עד שט. אין אני בא לעדרו בכך על דבריו של חבר-הכנסות רימלט, אין זאדיין אה היחסטרות בארץ חוץ, אבל אז איך אין הכרה להשתמש בפדריס-זולוגיה הדקה. האבונד אקספנסו-וניזם סקלה את דיחיפתו לבדידות פוליטית.

דנ' מ"ס, 17 פ"ז 20 זמירות
עירם מ"ס, 6 ספטמבר 6 ע"ז חקיקות

וועדת חוץ 29.5.68

דובר על חסידותם של צביי 1967, ובזאת; בילוי
שוחפיהם לה זהויות אוותה, אבל חטאלה הייאו מ-
המסכנים. סבירות נחת היא, כמובן, לחיות חזקים ובטוחנים, רכש, גבורות בטחון וכבודת,
ועל כך סייחור לדבר. אבל לך לא מחות חשב דודגראן של חזית קהן זו, זה הריזון
לשלוט. איז-אإصدار להאשים כי שובל הטראות עתה מוגה לחטא דרך לודג-טומלציה של
הקרונפליקט, מחרוך הקורה שלא לחיות את הטראות הדעת שובה. זאת היא גם כן אתה מ-
המסכנים האלביטיטיים של חזית הטראות. זאת אוצרת, לנוכח למזרעך דרך לאשימים כלפיו
הקרונפליקט. אך מנג' שחיקונפליקט הוא חד-פסדרי אונגו יבוליס לתייחס לאשימים כלפיו
קדישות עצה אויה חריף יותר, ומכאן החשיבות של טון-יחסין אטילו עם חזית-טומל-אטילו
הוזטינין הור זדרם לא-חשגב, טון-זטמן וטוכם יבאי לפרייח הקרונפליקט חד-פסדרי, לשבירת
החד-ספדייה. אך מנג' אונגו מאמינוים בכוחו של חזיתין, ומוחץ הכח שגאנדר
הויה חפטה, לא ניל' למטען-זטמן עם חזיתין - לטש-ו-וותן יש חזיתות, גם לחסכמה יש
חשיבות, בחנאי שיש בו ערכו-זיטון המקבילה על בולונז בערביות בטחון ויאליירות.

היריד ד' מבחן

לפי רשות אל מלכיה, ב-19 ביוני, צהרים גפסלה וחילתו, שכמי שרג'אלוף דבין מסר' של טחון.

ש. חוץ א. אבן

אתה יתיר לאורטיה של החלהות: חייא לא חיית כדין,
שאצטן תובעך גברליה ישראל בחור פלשתינ'ך
אזרע-י-פלאל. לבודר לא, נאמר שלגבוי מארים וטוריה חליות הממשלת פה אחד - אן
לא השופתני באיזה ישיבת - על הדוד שלוש על יסוד האבROL הבין-לאדרי, פידריך סיגנ',
עדרבו לאוש שיעם במלחה ובכפרץ. ביחס לרטה הגולן דובר אן על פיטרו זרמא, ש'ו'
על יסוד האבROL הבין-לאדרי. בלוּבָר, על פ' אן הדולט ממעש שבתאנ' של חורה שלדים
יש נסיבות לדבולה הבין-לאדרי. בקשר לכך נאמר לאומשלה סדרה חמיעת לחכראת. היה
פלוש אנטז'וּוֹן העמדת כל האיזזד על מדינ'ה אוח, או הקמת ישות פישטינ'ך, או קב'ין
גבול מוסק בפרא-לטחן עם חוטי'. הממשלת לא הכריעו בין לשושט המהלים האלהי.
הואיל והיתה הערפה שטמערכח טש חחי' קש', ועמדו הגעטו של קויסיגין ביחס לנדיג'ה,
רצינו ליאוד חז'ה רנאדר, שארז'ה-הברית אדריכת דעת על בר', כדי שתבין לאן פוניכ'נו
טעריז', וזה דעתה. כבדיר זמן הפעם אן השומה לבגד הנציג האמרידקי, גאנז', ואידין
אנו צביריך אן העניין של רטה הגולן זיווכת ליעת אשין הווערטס ליטני', ושם פידריך
לא יטמי', ציינתי אן שווא כירון לזרחי, זאמרטהי שבשיותם עם רוק אתקע את הדבר.
זאצטן, אמרתי, שאין מחרון בלי שיבורי פריטוריאלי, אי-חדירתה פטורדים אידען מסביבה,
אלא אונחן אדריכים לתהוותם. לפ' שען לא חיקוד נא אשר אסRNA על סידי ולא מסנדי
לעת ידיעת פטורדים על מחלך משכורתינו בעדי'ן הגדה.

שלוט וקרו הנקום הוא זה עני מושגים נבדקים לחולטיין, ולבען מההיבידר כל חבר'ה הממשלתית. כראוי יש חבר'ה ממשלה אשר מגדירים את העניין של שודן בין קרו המסקנת האן ושלוט לבן לדרותם בבדרכיהם כסיבוב מטה שווולפ.

פדרטיך למסורה על הגדודים האיטלקיים של החטבאות טולין אולני אידייתן
חרבורה החיתים האיטלקיים ורחלברתאים בישראלי, אף על פי כן, יש פוטר הפלל לבני
שומם חטורה במגבע המדייני או הבינלאומי, וילו התהנחות סדריגית וחסברתית בלי שלה
אנו נתקל במלטיות בוגרתו. אחר-כך מפסיק שר המשטרת לדעת אם אנו אנו זקוק לתובנה
כזה המשערת שטבביה לביתינו, בז"י איננו יכול לאח מאנלן ממחנה האצאי; מופיעותה כאן
קריפטודורות באילו מדיניות החוץ היא בלי סודן שיזואים מנגן פירודא אנטזרון. לי לא ידוע
מה יבא, ובאזורינו יבוצת העברית, עבדת פרוטוסטוריים, שאנו סקלרים או הדוקטרינה של
שלטונות הארץ, איננו יכול להטעו אורום להרצעה. לנו שרים מציעים לפארוק סעיף אחד
זורך שטמפלת רושמת את דודו עד החוץ. מופיע מבול של מאקרים וזרעים גוזו לקרווא ויעידת
טבולותית סובייט, ובאחד תזרענותם מדיניין שפעם אמר "אתרי", אומר עכשווי
"אתוריה". כל זה מחוות סימן היכר לרשות סובייט של פולמוס, ולומר שאין לנו מסגרות,
זה קש, אם כי לדעתנו אין לנו מסגרות מדינית, אבל זה פגע לנו. מחוורתה האלה כיאז
נעדרה אה הבירור הדן, שאין בודיל היינטן, שמי לא היה שוחר ונבעל על כל חיירים,
אייננו יודע לאן יוביל. לדעתנו, זה עניין של רעדת החוץ והבזון.
כלומר, האידיות הרוחנית והמוסרית של היינר שימן שאלת פרח עליה. זה חוץ לאוותה
או ריבוי שDECL נתקל בה שבדירדו כאנגדה עם מכבי הצעיר היזודי. ומדובר כל ראה האטולית
הדאקט מפדי. אוניב גלחים, ואוטסיך לחייהם, נגד סגדון אשר עלול להבטיח אה בידודן.
הפרדיוקס חזן זה שרב סגדון של האיבורית שלגון, דוב סגדון של המפלשת, חזן בכונת
רוואים בירוד מעיל של סיבובי השלום שטור חמוץ כבול; או שיושג השלום, ופרט לקיום
המדיינקה אין לנו מוגמת יותר שרבת, ואנו לא יושג השלום, הרי עצם החתירה לשלים
ההעיקן אורחן וחקלאס לו נז לחיות ולהחיזק בעמד. אני בטוח שות חרוץ המכדרע, אורם
בגל סיבובו - חלקן ציבורייה-פרלמנטוריית, חלקן העתונאות וכיצד היה מופעלח, לא
הצלחנו עדין להביע לבן.

עד הוחז א. אבן
משמעותם כה, הדמות שלנו איננה שמייה את דמות
ונאמה המדיניות של הרוב. יש אלנו מדיניותם יפה, אבל

הטובה. קומיסטריה באה בדרכן-בכל כדי ליטות דיווקן מכוון; לנו יש מדיניותם יפה, אבל
אנחנו מצליחים להעניק לה דמות חזקה, סכורה, ויש אידראון להעניק למדיניותם יפה, אבל
את הדמות החזקה. על זה בסבב הדוכיון בשבודו שבעבר, באיזה תבונת עליינו לעשו את
הלבניות. אין לנו הרבה קלפים. שטחים, לפחות, לפטירתה, זה לא קל לשחק בו בסדרבה
הסדרית. אך חקלף הזה משקיעים רק בשולחן השלים והבטוחו.

אשר לפלייטים: אין אקלים להציג כמלה יתומות
ואלגנזה כדי לשפר את דמותנו. בחודש אוגוסט, אחרי שהחלנו על החדרם של 50,000,000,
קמה הטולה כאילן חורבן ביתו שליש טפסה ובא. אם כן, שטחים אינם גרש לדין,
בם פליטים אינם נישאים, אך מה נושא? - העש הסטטי, קלומר, מסע לטעין למדיניות
שלנו ביטורי שיחת חולם את המחשבה האנגלו-לאומית, לרבות ארחות מדיניות המבוצעת בחילופין
טוענת הבתוון. מכך יצליח זכרה לתמר, בשקר, שמדיניותו הולמת אוthon החלטה, וזה אכן
אזרחות-חברית ומופבקה. פדוע אונחן לא ניכנס לארחות מדיניות? שחתוי לטעון שגד חבר-
הכונת אירוק סבוך של-ידי-ך נזכר לבש על פניו עד בין מדיניותו ואוthon החלטה. אך
לפחוות אריך לפעול. עכשוו יס מאץ ליטר מאותו גם את העש הזה ולהעניק למדיניותם של
את חרכן תקייזני ביחס ההקשר.

כאשר השגריר שלן בירושינגן אמר, שפטו החלטת
הממשלה, הבהיר של השלום הוא שוכן סוף שמי ויבול לתהית שוכן סוף שיש, זה ביטוי
זורי ביטור. על זה יש ערך פרלטוני המטיל ספק במדיניותם. אם לא נוכל לזרם
אמילר אה זה - וזה כל מה שגד מבקש לומר, שבול הולמים לא נבדע, הוא לא הבהיר
של ח-4 בירני, שחלק לבלי שוב, אולי הוא יוכל להגיד להיזה שונת מרכיבו הנווכתי - מושב
שדורות על המעלית האיבוריית וההסדרית. זה על האז האיבורי-הסדרי-אקליטי של
המכברה.

עלינו לעקור מחדיעתנו את ההערכה כאילן חיית לנו
או יש לנו בידית לקבוע את דמותה מHAL שליטה עם מדיניות או עם ירדן. זה לא מוכח.
אין מגב שבו מדיניות ערב עומדת בחור ומחנכתה שליטה ועלינו לחייב לחייב
את מדיניותה התקת. זה לא מוכח. המכוב הוא כנראה, שערבים הbij'ע לחילופין שום חזרה
המושה, היא חזר בגדת היזה, מלשינה היה העיקרי. סובב שום בחארטם היה הסכם
בזה, זו חוסיין הגיע להסכם כזה ביניים בקשר לחוז אפריל. נאסר נחן חירר לחוזין
לחתקדם עד כדי כך שתבור נאסר לנו מגדרים שודדים. זה נאסר ליארינג על-ידי מדיניות
וירדן. עכשוו קיבלנו מורייסון, שמאב אסם הוא צה, דהיינר, שלא יתכן לחייב
לחדר עם מדיניות על סודץ ועל סיני, תוך השדרה עבין המשנים ותאוכלותו הפלשתינאיית
וללא פתרון. נאסר איננו דואת אה עבוי סגדים בלבד, אלא כמוסדרופטם לבנטוינאיים,
ולבן מדיניות לא מפחד את הבעית אוננו חוץ השארת השטחים ותאוכלותו הפלשתינאיים,
מאיידן, יש אפשרות תיאורית שטחים כאנ' אימחרת בלי פדרון ביחס לסייע, העהלה,
רשות. לכן יש לחץ מחרם של ערבי פלשתינה, חוסיין ומעצמות המערב, במילוטינה
של נאסר לפרדולמת הפלשתינאי, והעיגן של פיני הואר של. זה הבירוגם ותבדד מתרבב
בכל מהלך.

אולי חוסיין פדרון כשותא אומר שיש לו "אור ירדן"
לחחקש עם ישראל, אבל הוא עשה כמה מלחכים, שפט אם היה עוזה אותם אילו חשב
מחדרותם מדיניות.

לדעתי, לא מיאנו את קדר התיאורם בין קדר לעמך.
אני חוש שטינד התיאורם היא גדרה, ודברים מצד חוסיין לא געשין בלי הסכמה של
קדיר, והמ קבעו שעדריפת היא הארץ. לאחר שחשין אונס לנו בדריפת שודוח, שחו
מוכן לקיים בירוד עלי הרוחם גם בלי מדיניות, ונשיב לו בשלילה? כנראה שיש להם מחשבה
על קיום משא-זמנן עם כל מדינית ערבית, שאיש לא הרג ליזה יותר מן הפלשתינאיים הארץ שאמור: לעזടאל
לגביה הבעית הפלשתינאית, שאיש לא הרג ליזה יותר מן הפלשתינאיים הארץ שאמור:
עם סיני, מה יש מלויין ורביע אונס ואנ' ורביע מלויין פלייטים, ויזה הבעית הפלשתינאית
זו פרדולמת כיאד ישראל חייה עם ערבים טנני עברי תירדן. אני חוש שזו גם חבעית
שלנו, כיאד חייה אונס, אנחנו משלבים ומוחזקים ייח'.

אם כן, העובדה שירדן יכולה בנסיבות רקשות איננה
מלכתחית, אלא כובע מהגיון בירגוליטי ודינובליטי. יש מדיניות המעניקה לעניין
זה דחיפות סוציאלית. ובדה שיש בירדן מלחכים שוגדים, יותר מתקדים שאנו מעד מדיניטים,
וזאנ' יותר מזחש מדיניות איננה מחרץ לחפותה.

עד החוזך א. אבנץ
המצב איננו בזאת שאגחנו רדפנו בחרבון בלחן
בדاخلו אחדי ירדן, אחיזה דדינית ה'יהם זו - זה
תודה דרבב של צב ולא של ארנבת. אזי לא אוירט מי במאן החודשים רודף אחדי פ'. רודי
להנעה שבזמן הקרוב נגייס למצב אחד או שמחכה לסדר נגירות אלנו הגדלתם מא-domtan
עם מי שמתין, או שנטרך לקבוע את אימתן הומענתן עם ירדן. אבל מוקדם, אונחן
קדובים לאורך או להחמתם ולהתגבור לפגיעה לבדר שלום, ורק לא, הרי אין מחרון
אלא לווד שביברור סיבורי שלדים אונחן נקבע מידי נגירות בזו ונתירות באלה.

הברוך חקיקת התייעזה. אנו לא חוטב שרו
המשלה תחקשה לחגיגת לידה קביעה מוסכמת. חד-הכונס סדרין הדגיש מכך הוא עניין
הטהורן. שמעתי חבורך את החבר המטריך על הבשורן. הוא מפליג יוטר מכולנו במכונתו
לאחבייך לירדן אורפלוסיה ושתחים, והוא שיכל לאור האדים טוטזים. אם החברעה הבתורתית
היא קדובעך הרי' אודם ארכעה אנשי טשבד' מכיר אוותם כמוסכים לדוח' מהם שניים במஸלה
זרב-אלוף רבין זרב-אלוף בר-לב, ואני שומע מהם שבחנאי שלום כי אפשר להבטיח
שלום אלא בחנאי הקיימן. גם אזכור מה שחתמי עמש רاش-הפטולח-גדע' דרעדין שנובל
לעקל מלידון וחאי ערבים, הרי' יט' צורך לחשוב על פה נחרת.

אשר לעדיין חזקה למקומם הסופורי. זיקה פירושה בישות. כלומר, אם להם בישה לנמל היחס, הרי לנו בישה למערת המכפלת. אבוי ורואה אפסדרות של קרגזנסטרו. על כן, החטולות חיאן מלאכוחיה מכך. יש בישושי שלום עם מדוקים מכך בפדיינה הדעת. יש רצון לחירות בטוחים, שלפנינו שגיגע להברעה סראגית שמיין שלום בזריזנו, שמנם מיאיננו אה כל הדברים. זה רצון חרוד, אלא שבדר זה אידיננו משתקף בחזרנו.

בעהדרה. נניח שגעמוד לפנֵי פָאַ-דְמָתָן עַם כָּל מַיִם טְמֵנוֹן
לכך, אֲנֵי חֹשֶׁב שְׂאַטְרָן לְצִיֵּן מַהְרָה בְּלָחֵד. אֲנֵי חֹשֶׁב שְׁאַגְּחָנוּ מִתְּקָרְבָּים
לְאַזְרָר בְּזָהָה. לְדָעַתִּי, ذָה הִיא מִתְּבָקֵשׁ אֲפִילוֹ אַלְמָלָא אַזְרָקִים הַדִּינְלָמָדִים, מַכְלִים
פִּינְגִּיטָּה שֶׁל קְבִּיעָה עֲקָרוֹבִית הַזָּה כְּבָרָה אֲפִילוֹ בְּלֵי חֻנְגִּין הַעֲרָבִיִּים. פָּה אֲנֵי סְתִּיחָה
לְבָעֵיהֶן בֵּין-לְאַוְתִּיכָה. אֲנֵי-אֲפָשֶׁר לְהַפְּרִיד בֵּין חֲסִים וְחוֹכָן, כִּי הַחֲדָן קָרוּבָה אֶת חַמְדִינִיות
וְחַחְמִינִותָה. אֲםַתְּדִינִירָה שְׁלֹדוֹ חַיָּא שְׁלֹמוֹת הַארְץ וְאַיִן מְרוֹתָרִיטָה עַל אַף שְׁעָלָה, הַרְיָה זָה
קוֹדְעָה חֲסִים פָּסְדִּים, מִילְוָן פְּפָרִים, סְגָדָן דִּיבָּר סְפָרִים, וְאַז כַּמָּה נִיבִּים חָם אַסְפָּרִים
דְּבִיטָרִים אַחֲרִים - מְרוֹתִים. אֲםַתְּדִינִירָה הַיָּא שְׁאַגְּחָנוּ מִקְיָמִים אֲזַהַבְּקָבִים עַד
לְשָׁלוֹם, אַבְלָבְשָׁלוֹם אֲפָשֶׁר לְחַבְּגִיאָה לְבָבוֹל אַחֲרָ פְּסָכָם וְמוֹבָטָה, אֲז מְאַפְּשָׁר סְגָדָן אַזְרָה
הַרְבָּה יְזָהָר גְּדוֹלָה לְבָגִיאָה זָהָיִת בֵּין-לְאַוְתִּיכָה. כַּאֲשֶׁר קָרוּבָן שְׁוֹאָל אַזְהָיָה: אֲמָם אַתָּה מְרֻכְבָּנִים
לְמַשְׁהָרָה אַחֲרָ פְּסָכָם? - אֲפָשֶׁר לְהַשִּׁיבָה לוֹ כֵּן אַז לָא, אַבְלָ אַז אַתָּה אַז "לְאָ" - גַּמְדָּת
אַתָּה, הַזָּה דִּין לְבָבֵי בֵּין-מְוֹלָה וְאַפְּילָן יְהֻזָּדים רְבִים. אַבְלָ אַז מְשִׁיבִים: כֵּן, אַבְלָה גְּבוּרָה
לְאַז יְהִיָּה סָהָרִת, וְלֹא יְהִיָּה מַתְּשָׁוֹא, לְכֵךְ יְשִׁיחָה, וּבְכָרְפָּתָה הַדָּקָת אַמְּגָן הַדְּבָרָנוּ
הַזָּהָה. מַתְּ חַחְדִּישׁ בְּפָרָן? - הַמָּם לֹא אַמְּרָז לְאַמְּרִיקָים, לְחַרְלְזִינָם, לְבָזָשׁ הַלְּאַטְּפִינִי וּלְאַחֲרִים
בְּחַדְשָׁ יְזָהָר, כַּאֲשֶׁר בְּיַקְשָׁנָדָסָה לְהַפְּשִׁיל אַתְּ הַעֲמָעוֹרָה הַסּוֹבְּרִיטִית, שָׁזָה הַמְּדִינִיות שְׁלֹדוֹן
גָּלְדִּי חַלְבָּה מִחְיָה אַזְהָרָה לְחַבְּגִיאָה שְׁאַגְּחָנוּ לְאַחֲרִים לְמַה שָׁהִיתָה, אַבְלָ אַזְחָדָה מְרֻכְבָּה
לְבָבוֹל אַחֲרָ פָּדָה שְׁקִיעִים, דְּבָצָרָה דָה הַחִיְּיָבָזָה לְזָה 46 מְדִינּוֹת. כֵּן אָמָר שֶׁר הַחְזָקָה הַחְזָלָגָזִי,
הַדָּא שָׁאָל: אֲנֵי חַיִּיב לְדָעַתִּי, וְאַיִן מַיִם שְׁאַגְּדָנוּ שְׁוֹאָל אַרְחָדָן שְׁאלָתָה זוֹ.

על כן, סידוריהם של חכרים הدوا דבר נחרץ. אגדה
מכבר כך לא אלה אשר תודעיהם הוא שלמות הארץ, אבל זאת כדי לחייבם לטפסלה ולכבודם
אות העדיין הארץ, אבל בראותו לקדמת שאריהין כן הם יקבלו את הדין של הספסלה וחכגדון
וישארו עקיין גם הם חמייה חליפה אחרת. אלא שחדוקטרינת הדעתם שליהם אידונת הדזקטרינית
של הרוב, אבל כدولנו זרבייט לחזקתו באילו זה הרוב, ודבשו שמייעוט קיבע את סדרון
של הרוב. אגדה נשימט בקהלת הדעת מכך. יש לנו מדריזיות מחרונה וביתורי קיאזרי,
בעוד שערביים הדוברים במלך הארץ יש להם מדריזיות קייזרית וביתורי מחרון, מכאן
זראות המזוקה שגדומנה, רמה אגדה לתחזוקהש.

לא אבססן לבב העיון של שלום. אומץ רם דבר אחד
לעומת הדבר שהמשמעות חסר-המשמעות סדרני. אידי מביין לאדם שאומר שללום עם ירדן איבר
אפשרי; אבל גם אז אדריך להקפיד מכך על מה יתפרק עוגני. דבר אחד אם זו יתפרק
על תביעה אבסורדית של חזך השמי לחלק את ירושלים, דבר אחר אם זה יתפרק על
חביבה שלנו שבשתה שלמה נعمיד בפיסים שלנו. חוויכוחים הבין-לאוטמיים בשני מקרים
זהו שודדים. אדריך לחטאיה שתוויכרתו יחייב פוויכרתו הראשון ולא השני. חמלהן הור
חשוב. אידי מעדין את חמלהן אפילה לא יביא לשלום. וזה ישחרר או חזרו מלחזים. אבל
תבדוקים אדריכים להיזות בניים, ולא נוכל לעשות אהייה עינינו.

וועדת חוץ נ"כ
29.5.68

וועדת חוץ נ"כ

דוח מס' 20 בחרט 20 דפים
פתק מס' 6 מחרט 6 עותקים

שר החוץ נ"כ, אבנן

אני רוצה לומר שלנו לחייב לעצמאות ריבנטרופית,
ולא כחיה חלויים בעניין חירוני גבעינו עם העולים
הערבי, וחלוזאי שחייבים לבך. גם עם מצרים יש דברי קשורות, ואדי חישב
שאריך לחזור להז, אפיילו הציגו יתיה רק ציור לחייב חילופי דעתם בשלה ראסון;
אבל בשחרור פיארדייך דוחארם. טוב יתיה אם נובל לחייב לאזרם; יש לי מחד ביחס
עם גאים של גאנץ. זה פוט יוחר, אם כי יאנן שבינתיים זה בלתי אפשרי, אבל לודג
זה לא חשוב, שפטולים אם העיגן תזת, זה שוננה.

קרוואטי פאלאט שנקמר בתם, שאפיילו יושב הסוכס
עם חזניין, זה לא חשוב, זו פיסת ניר, מזועג - כפנ' שתוא הלה. אבל חלא עצם
השלום יבניהם אוthon. בשלום יש ערובה ישראליות ואמריקאית, וכל הפחד הסובייטי אייננו.
אני מאמין שנשען בחכמת ספקות לבבי האפרור, אבל לא נסובל את המאמינים.

היד"ר ז. הכהן

בראווני להתייחס במלitis ספורות לדבריהם שזיין
ורוחם שר החוץ בתחילת דבריו, על האוורירה אשר

יעודרים סביבו.

לហיטמי, זה כאן גם מחד לוועדה, שיש לטישתו
דעתות אחרות מלאה של שר החוץ, אבל עליינו מוטלה החובת לא לחיבר לוילופי מדינות,
וଡעות ואינפורטציה של יריבים. הרבה זו סופלה עליינו מהרפובליקה ברובעידה,
בכינוסים ציבוריים, בדרשו ובפרטם. על כך לא יכולם להיות חילוקי דעתה. אין
שם שבבזעדים האחדוניס היה חביבה ממדת זו.

הdishva נגעה בשעה 12.30